Ч. 32. Пятниця 24 (11) лютого 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Проґрама парляментарних праць. — З парляментарних комісий. — Пасивний опір державних урядників. — Хінько-російский спір.

Палата послів має зібрати ся дня 6 або 8 марта. Повні засіданя були би дуже короткі, аби полишити досить часу на наради буджетовій комісиї. Коли бо буджет в палаті послів має бути полагоджений перед 31 марта, то в комісиї мусів би бути полагоджений найдальше до 15 марта. В тім случаю палата мала би два тиждні часу до нарад над буджетом. З початком цьвітня прийшов би під наради в палаті закон о континґенті рекрута.

Субкомітет комісиї для службової праґматики урядників живо радить над державним предложенєм того закона і приймив доси з деякими змінами 30 параґрафів закона. Нині ведуть ся дальші наради.

Відбувають тепер наради комісия для суспільно-політичних справ і комісия прасова.

В Триєсті, як звістно, вибух пасивний опір державних урядників зелізничих, почтових і цлових з причини, що правительство не згодило ся на домаганя урядників в справі признаня їм дорожняного додатку до платні. Опір той проявляє ся в тім, що дотичні урядники повнять свою службу дуже поволи, опізняють полагодженє справ і тим спричиняють великі шкоди промислови і торговли.

Віденьска праса зачинає щораз острійше виступати против урядників, що ведуть пасивний опір. Праса пригадує, що ґр. Еренталь мусів змобілізувати цілу воєнну силу Австриї, щоби упімнути ся у Туреччини о шкоди, які зазнавала держава через страйк почтових двигарів. Тепер таку саму, а може ще й більшу шкоду роблять експортовій торговли державні урядники. Стан такий — кажуть ті часописи — не може тревати дальше, а передусім правительство не може сего терпіти. Була би се прямо заохота для инших урядничих кругів, аби способом робітників вимушувати признанє своїх домагань.

Серед населеня невдоволенє против урядників зростає щораз більше. Правительство дало урядникам до зрозуміня, що коли не залишить пасивного опору, то може дійти до заворушень робітників, котрі звернуть ся против них. А власне портові робітники, що при ладованю товарів працюють на акорд, суть від двох днів майже без занятя, бо не можуть ладувати товарів. Їх знають в Триєсті з дуже горячого темпераменту. Коли би отже они з причини зменшеня заробітку кинули ся на урядників, положенє стало би критичним і правительство мусіло би виступити дуже рішучо.

Купці з'орґанізували сильний опір против урядників. Они постановили солідарно виповісти кредит, котрий давали урядницким родинам. Бо доси більшість урядницких родин купувала на книжочки, а платила з кінцем місяця.

Князь Гогенльоге, намістник Триєсту, удав ся до Відня по інструкциї, а з єго поворотом розпічне ся ломанє опору урядників. Правительство буде вести акцию так, що всім проводирям страйку виточить ся дисциплінарне слідство і рівночасно будуть они засуспендовані. Всіх урядників, що беруть участь в страйку, перенесе ся, а на їх місце прийдуть нові.

У Відни, в субкомітеті комісиї для справ державних урядників пос. Рібар з Триєсту підчас нарад над службовою праґматикою обговорював пасивний опір урядників в Триєсті та заявив, що вправді солідаризує ся з домаганями урядників, але не може згодити ся на спосіб, яким хочуть они перевести свої домаганя. Поведеня урядників не похвалює, хоч і розуміє їх невдоволенє. Після промови секцийного шефа Фр са, котрий сказав, що описи дневників що-до стану в Триєсті переборщені,

---

28)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлійского — Р. Конана Дойля.

(Дальше).

Двірска етикета зовсім тепер не взязала присутних гостий і навіть вояки, як здавало ся, були свобіднійші. Богато з них перейшло до бічних комнат і грали там віста або двадцять оден. Я знов бавив ся тим, що приглядав тому множеству людий, хорошим женщинам і славним людям, котрих імена за давнійшого панованя зовсім незвістні, нині були голосні в цілім сьвіті. Саме передо мною стояли Ней, Лян і Мюра і говорили та сьміяли ся так свобідно, немов би находили ся в своїх шатрах в таборі. Нині знає ся їх сумний конець. Двох з них страчено, третий упав в битві — але тоді не було ні тіни грозячої їм долі на їх веселих і щасливих лицях.

Коло мене опертий о стіну стояв малий, мовчаливий чоловік середного віку. Здавало ся, що чув ся несвійско і немов опущений в тім численнім товаристві. То додало мені відваги заговорити до него, що очевидячки утішило єго. Але єго французщина була страшна.

— Розумієте може трохи по анґлійски? — спитав мене. — Я не стрітив тут ні одного чоловіка, котрий би говорив тою мовою.

— Я зовсім добре говорю по анґлійски, бо там провів я мою молодість. А ви може Анґлієць? Атже о скілько мені відомо, то від часу зірваня аміяньского договору не має чого Анґлієць показувати ся у Франциї.

— Ні — відповів він. — Я Американець. Називаю ся Роберт Фультон. Приходжу на ті принятя лише длятого, аби пригадати ся цісареви. Він займає ся тепер деякими моїми винаходами, котрі повинні би спричинити цілковитий переворот в способі веденя морскої війни.

Позаяк я не мав що иншого робити, то спитав дивного Американця о єго винаходи і прийшов вскорі до пересьвідченя, що маю до діла з якимсь дурноватим. Мав шалену гадку, що корабель можна би вести против вітру і водної струї при помочи вугля і дерева, які мало ся палити на кораблі. Говорив ще про инші неможливі річи, прим. про якісь плаваючі бочки наповнені порохом, котрі кождий корабель, що о них ударив би, могли розривати на кусні. Милосердно усьміхаючи ся, прислухував ся я оповіданю Американця, навіть не причуваючи, що вплив єго нечуваних винаходів на судьбу сьвіта колись полишить далеко по заду діла присутних там воїнів і мужів державних, не виключаючи і цісаря.

Нараз роздав ся загальний шепіт в сали; цілим товариством заволоділо немов би якесь невдоволенє і неспокій, які звичайно проявляють ся між громадкою пустуючих веселих дітий, коли між них увійде якийпонурий, старший чоловік. Розмова і сьміхи замовкли, шелест карт утих; женщини і мужчини посхапували ся з крісел. На всіх лицях проявило ся повне дожиданя напруженє.

В дверех станув Наполеон в зеленім сурдуті, з червоним шнуром півперек білої камізольки. Єго лице було бліде як все.

Коли цісар являв ся на принятях або подібних нагодах, ніхто не міг наперед знати, як він саме нині буде поводити ся. Раз був найвеселійший, найрозмовнійший зі всіх — що очивидно частійше лучало ся в часах, коли він був консулем, як пізнійше за цісарства — другим разом просто лютив ся і обиджував кождого своїми злобними словами, на кого лиш наткнув ся. Але звичайно держав ся середини між тими обома крайностями, був мовчаливий і зле настроєний та лиш від часу до часу зробив якусь прикру для кождого замітку. В таких днях відїзхали єго гості лекше аж тоді, коли виходив з сальону і полишив їх самих з цісаревою. Нині по виступі заздрости своєї жінки мабуть ще не зовсім прийшов до себе, як на то вказував єго понурий погляд і піднесені брови.

Позаяк я случайно був недалеко входових дверий, впав я єму перший в очи.

— Ходіть сюди, пане де Ляваль — сказав. Положив мені руку на рамени і обернув ся до високого, худого мужчини, що супроводив єго. — Ось, дивіть ся, Камбасер, ви старий дурню; все впевняли ви, що старі французскі родини поселять ся в Анґлії, як колись Ґуґеноти і ніколи вже не вернуть до Франциї. — Але ви помилили ся, як звичайно; бо тут стоїть голова роду де Лявалів і жертвує мені свої у-

субкомітет ухвалив одноголосно таку резолюцию:

1. Взиває ся правительство, щоби з огляду на дорожню в Триесті постарало ся безпроволочно о поліпшене биту тамошного державного персоналу, чито признанем надзвичайного додатку до платні, чи підвисшенем кватирового, чи скорим переведенем мешканевої опіки, чи уділюванем задатків на платню для віддовженя. 2. Взиває ся правительство, щоби як найскорше приступило до відповідної нинішним відносинам торговлї і руху зміни службових приписів про урядоване державного персоналу в ріжних галузях служби, щоби такі події, які в Триесті заподіяли шкоду терговли і промислови, не могли вже повторити ся.

Також рада міністрів на засіданю занимала ся справою пасивного опору части державного персоналу в Триесті. Однодушно обявила ся думка, що так з огляду на важні інтереси населеня, котре поносить шкоду, як і з становища береженя поваги держави, не на місци вижидаюча постава супротив неправильностий, які зайшли. Тож супротив тих, що беруть участь в сім руху, поступить ся з цілою строгостию. Рівночасно пороблено стараня, щоби служба під кождим зглядом відбувала ся без закиду. Начальникам дотичних місцевих властий доручить ся безпроволочно відповідні вказівки.

„Новое „Время“ пише, що поданий часописями зміст відповіди хіньского правительства на российске письмо є радше глумливою ніж поважною відповідию на то поважне письмо. Також „Реч“ невдоволена з хіньскої відповіди. — „Біржевия Ведомості“ натомість підносять, що хіньска відповідь є великим успіхом российскої дипльоматиї.

Новинки.

Львів, дня 23-го лютого 1911.

Іменованя. Є. В. Цісар іменував радників висшого суду краевого при судї краевім у Львові Руд. Яцковского і Марк. Фединьского радниками при висшім суді краевім у Львові. — Пан Міністер просьвіти надав старшій учительці в женьскій школї в Товмачи, Мариї Квятковскій, титул директорки.

— **Льокальна зелїзниця Товмач - Обертин-Виноград.** П. Міністер зелїзниць уділив Петрови Щепаньскому, властителеви маєтности і директорови Союзного Банку для стоваришень заробкових у Львові та Казим. Пржибиславскому, властителеви маєтности Унижу призволеня на один рік до переведеня вступних технїчних робіт около льокальної зелїзниці з Товмача до Обертина а звідси до Винограду або до Городенки.

— **Нещаслива пригода.** В друкарні Кіблера стала ся оногди страшна пригода. Робітник друкарский Ст. Сташкевич вложив в наслідок неосторожности руку межи трибы машини, котра була в руху. Триби в однїй хвили роздушили і роздерли єму праву долоню аж по саму кістку. Поготівля відвезла нещасливого до шпиталю.

— **З бразилійских кольоній.** Прудентополїс: На лінії Коромель Борман оснувалась читальня „Просьвіти“, а в склад виділу входять слїдуючі панове: Голова Павло Слющиньский, заступник голови Дмитро Яґла, секретар Іван Мазур, бібліотекар Франко Франків, касиєр Михайло Мазур, виділові Кирило Шпалїр і Іван Пікула. — На кольонію Іваї, давнїйше Міґуель Кальмон, приїхало в самі різдвяні сьвята 40 осіб еміґрантів, з того 6 родин руских з повіта заліщицкого і одна з Буковини зі села Раранча. Кольонізация на кольонію Іваї, поки що не спинена, правительство має умістити там ще до 60 родин. Еміґранти осідають в оселї Терезіна — 8 миль від місточка Міґуель Кальмону. Околиця ся здорова, холодна не так докучлива спекою, як низше положені оселї. Поки що на Терезінї осїлось 25 родин.

— **Заходом Тов. „Родина“ в Коломиї** відбудуть ся тамже дня 25 с. м. величаві батистові вечерницї. Вступ від особи 1 К. Початок о год. 8 30 вечером. Симпатична а гарно пристроєна саля „Народного Дому“ — знаменита капеля п. Вальтера і гурток молодїжи охотної до забави — дає повну запородку,. що вечерниці гарно удадуть ся. Чистий дохід призначений на добродійні цїли. Хто не одержав би запрошеня зволить ласкаво зголосити ся до п. Кордасевича, авскультанта судового в Коломиї. — Комітет.

— **З Угорскої Руси.** В Будапешті вийшов збірник угро-руских народних співанок. Книга ся, 20 аркушів друку, містить в собі около 900 співанок, записаних головно в мармороскім комітатї. Ціна з пересилкою 3 45 К, а замовляти на адресу: Мил. Врабель, Budapest IV, Egyetem-u 4. — Унґвар після послїдної конскрипциї має 17.570 а з війском 18.770 мешканців, Керестур в Бачці має 4873 (майже всї Русини), Коцур 4.132 (2/3 Русинів). Місто Уйвідек (Новий Сад) має 35.020 мешканців. З того на Мадярів приходить 14.000, на Сербів 12.520, на Німців 7.200, на Словиків 300, на инші народности 1.000, між котрими є 200—250 Русинів.

— **Дрібні вісти.** Чума в Фудзядані зменшає ся. На день умирає пересїчно 20 осіб. Місто вже очищено з трупів. Нові трупи палять. — Столяреви п. Оприскови вкрадено оногди з сїний дому новий білий стіл. — Поліция арештувала Кароля Тупися, котрий закравшись на двірци „Підзамче“ до ваґона I і II кл. повідкручував всїлякі бронзові шруби і клямки. — В будинку головної почти вкрадено Зандлерови Ґлязерови пачку з 40 тузинами скірок до капелюхів вартости 50 К. — Про-

---

слуги. Пане де Ляваль, іменую вас отсим моїм ад'ютантом. Маєте всюди іти за мною.

На моє скоре іменоване міг би я був справді бути гордий, колиб то відзначене стрітило було мою особу, а не мало на цїли виключно лиш того, щоби заохотити других еміґрантів до повороту. Я мав чисту совість; лиш любов вітчини — а ніяка инша користолюбива причина — спонукала мене до мого поступку; а однако я чув ся пониженим і засоромленим, коли мов привязаний до пят Наполеона мусїв за ним ходити по комнатї. Менї видавало ся, що я полонений, котрого приковано до воза побідника і приневолено бігти за ним.

Але що ще більше мене засоромило, то справді нечуване поведенє мого нового володітеля. Як він сам говорив, чув він себе все і всюди пануючим і тому відкидав навіть ту вічливість, яку инші мужчини звичайно вказують слабшому полови. В противности до Людвика XIV. відчував навіть случайне і чисто товариске пониженє себе супротив женщин, як обиду своєї самовладности: Вічливість була одною з тих прикмет, котрої конечности він під ніякими услівями не хотів признати.

З вояками був вічливий і мав для кождого якийсь ласкавий жарт, або добрячий усьміх. І до своїх сестер говорив нераз по кілька слів, хоч правда що різким голосом, як який фельдвебель до рекрутів, але супротив цісаревої ніколи не вязав ся і давав повну свободу свому гнївови.

— Колиб ви не мали тих гвоздиків у волосю — сказав непривітно. — Женщини не мають о нїчім иншім думати, як лиш о своїх одягах, а навіть до того не мають смаку. Коли ще раз побачу у вас такі річи, кину в огонь, як недавно ваш шаль.

Гостї розступили ся на обі сторони, аби зробити дорогу. Цїсар поступив кілька кроків, відтак задержав ся і промовив через рамя до цїсаревої:

— Кілько разів маю вам говорити, Йосифино, що не можу стерпіти грубих женщин?

— Я о тім все памятаю.

— Отже чомуж супротив того є тут панї де Шевре?

— Алеж, Наполеоне, она не така груба.

— Для мене за груба. Єї вид неприємний для мене. А то хто?

Він задержав ся перед одною синьо одїтою молодою женщиною і пронизував єї очима. Єї колїна здавало ся тремтїли перед єго уважним поглядом.

— То панна де Берджеро.

— Кілько лїт маєте?

— Двацять три, найяснїйший пане

— Мусите старати ся, аби найти собі мужа. У вашім віцї повинні ви вже бути віддані. Чому ви ще не замужні?

Позаяк бідна дівчина завстидала ся і не уміла найти відповіди, обстала за нею цїсарева і замітила усьміхаючи ся, що було би відповіднїйше обернути ся з тим питанєм до присутних тут молодих панів.

— А, в тім річ — сказав Наполеон. — Треба отже розглянути ся за мужем для вас. — Він обернув ся і поглянув на мене питаючо. Я на смерть налякав ся.

— Мусимо й для вас найти жінку, пане де Ляваль. Ну, побачимо... Як ви називаєте ся? — спитав якогось елеґантного чорно одїтого молодого пана.

— Називаю ся Ґретрі і єсьм музиком.

— Ага, пригадую собі. Я вже богато разів вас бачив, але вашого назвища нїколи собі не затямлю. — А хто ви?

— Називаю ся Йосиф де Шенїє.

— Так, правда. Я бачив вашу траґедию. Як она називає ся, вже не знаю — пригадую собі лиш, що дуже лиха. Ви писали й инші річи, правда?

— Так, найяснїйший пане. Стрітило мене навіть то відзначенє, що вільно менї було присьвятити послїдний том моїх поезий Вашому Величеству.

— Може бути, але я не мав ще часу перечитати їх. Яка шкода, що у Франциї тепер нема поетів. Геройскі подвиги послїдних лїт дали би богатий материял, достойний Гомера або Верґілїя. Царства можу основувати, але поетів не можу сотворити. Кого уважаєте найбільшим францускими писателем?

— Расена, Найяснїйший пане.

— Ви дурак; Корнель був о много більший. Ритм і рим то для мене пустий звук; лиш правдиво поетичні думки підносять мене. Корнель був без сумніву найбільшим поетом. Колиб він був мав щастє жити за моїх часів, то був би став президентом моїх міністрів. Подивляю у него розум, глубоке знанє людий і правдиве чувство. Чи пишете тепер що нового?

— Працюю над траґедиєю про Генрика IV., найяснїйший пане.

— То пане зле. Правлїнє Генрика IV. не так давно минуло. Не стерплю, аби на сценї бавлено ся полїтикою. Напишіть що про Александра Великого. — Як ви називаєте ся?

Питанє завдав тому самому панови, з котрим перед хвилею розмовляв.

— Називаю ся все ще Ґретрі і єсьм музиком — сказав той тихо.

Відповідь звучала як докір. Цїсареви ударила кров до голови, але він нїчого не сказав і підійшов до кількох пань, що стояли коло дверий, ведучих до комнати, де грали перше в карти.

— Панї — сказав він до одної з них — надію ся, що на будуче будете поводити ся приличнїйше. Як менї доносять з Парижа, ваш спосіб житя дає привід в дїльници Ст. Жермен богато материялу до говореня і сплетень.

— Прошу Ваше Величество висказати ся яснїйше — відповіла дама живо.

— Ваше імя лучать з полковником Ляссалем.

— То клевета, найяснїйший пане.

— Може бути; але все таки то дивно, що все клевечуть іменно на вас. Що до того, маєте правдиве нещастє. Ви були й з ад'ютантом ґенерала Рапа замішані в якусь історию. То мусить вже раз скінчити ся.

(Дальше буде).

пала без сліду 17-літна Зісля Шрайбер, котра приїхала до свояка Мандля при улици Шайнохи і вийшовши в дому до знакомих, більше не вернула. — Коло стациї Вознесеньск пермскої ґубернїї в Росиї вибух оногди в ночи огонь у ваґонї III кляси підчас їзди. Заким можна було подати якусь поміч згоріло сїм осіб, а три тяжко попекли ся.

— **Примус голосованя на Буковині.** Є. Вел. Цїсар затвердив ухвалений буковиньским соймом закон в справі примусу голосованя при виборах до парляменту, сойму і громадских управ. Вибори до сойму на Буковині починають ся сего року 2 цьвітня. В загальній куриї будуть кандидувати в сучавскім округї з Русинів М. Спинул, в заставнецкім А. Лукашевич, в садаґурскім Юра Лисан; у вижницкім М. Василько, в міскім округї черновецкім національної кандидатури ще не визначено; соц. демократи установили кандидатуру М. Гаврищука. В куриї громад кандидувати будуть в черновецкім міскім округї др. Ст. Смаль Стоцкий, в серетскім (сїльскім) А. Малик, в черновецкім (сїльскім) краєв. інст. Ом. Попович, в садаґурскім др. Т. Галїп, в заставнецкім гром. секретар М. Осадець, в кіцманьскім двірник (війт) Дмитро Бажан, в сторожинецкім надуч. Іл. Корбулицкий, у вашковецкім надуч. К. Данилюк, у вижницкім сел. І. Шпитко а в селетиньскім проф. Єр. Пігуляк.

— **Огородництво в середних школах.** Проєктів і концептів можна мати богато, але чи всї они практичні і добрі, се инша річ. Заведено мундури для учеників шкіл середних і богато собі з них обіцювано; показало ся однак, що они не устережуть молодїжи від лямпартериї і розпусти. Тепер проєктує ся для умундурованих учеників леґітимациї з фотоґрафіями. Де нема вихованя і надзору, дома і в школї, там і леґітимация нічого не поможе. Заведено студентскі варстати. І се певно добра річ. Але хто буде робити гиблем, ледви чи вивчить ся — греки а хто буде пильнувати греки, ледви чи зможе робити добре гиблем. Хиба що може вийде з того нї се нї то. Тепер появив ся ще инший найновійший проєкт: Огородництво в середних школах.

На засїданях львівского „Koła nauczycieli szkół wyższych" в днях 21 сїчня і 11 лютого прочитав др. Влад. Кубік два реферати про науку огородництва в середних школах. Думку введеня огородництва в середних школах підношено вже нераз в ріжних ґімназиях цїлої Галичини, а тепер щораз частїйше чути про се, що слїд ввести сю науку для розбудженя в молодїжи замилованя до управи ростин, а також для оживленя й улекшеня науки ботаніки. По дискусиї ухвалено такі внесеня: 1) Koło lwowskie Tow. nauczycieli szkół wyższych признаючи значінє огородництва для ботаніки, попирає думку введеня управи ростин у шкільних салях й опираня при науці ботаніки на явищах спостеріганих в огородництві; — 2) вважає потрібним улагодженє курсу огородництва для професорів природознавців, в цїли пізнаня тих віддїлів огородництва, що мають значінє для ботаніки; — 3) в цїли введеня для учеників над'обовязкових вправ в огородї треба насамперед уладити практичний огородничий курс для тих професорів, що мають замилованє до сего занятя; — 4) стреміти до закладаня малих підручних шкільних огородців, та до заложеня у Львові великого спільного огорода для всїх шкіл; — 5) по влагодженю курсів для учителів і обговореню проґрами науки для учителів і обговореню проґрами науки на тих курсах вводити в середних школах над'обовязкові курси огородництва з практичними вправами.

Зачисляємо ся до любителів огородництва і уважаємо огородництво не лиш з одну із найкрасших але й дуже важних галузий рільного господарства; позволимо собі однак висказати сумнїв, чи при теперішній системі научуваня в школах середних і при страшно непрактичнім роздїлї предметів науки, наука огородництва сполучена ще й з ботанікою принесла би якийсь хосен, тим більше, що з професорів ботаніки годі в одну мить поробити практичних огородників.

— **Про завалене мосту на Віслї** під Краковом, о чім у нас була коротенька згадка, доносить один очевидець: В ночи з суботи на недїлю завалив ся міст на Віслї, будований від трох лїт з величезним накладом коштів. Міст був вже на докінченю. Треба ще лиш було злучити єго середну і крайну часть. Щоби не завалив ся, підперто лише що уложені зелїзні части грубими на 30 цент. стовпами вбитими глубоко в русло ріки. Середну часть конструкциї підперто 60 такими стовпами, а крайну 40 стовпами. На катастрофу зложило ся богато нещасливих обставин, котрих навіть найдосьвіднїйший технїк не міг предвидїти. З причини кількох днїв дуже сильного морозу ріка на цїлій довготї покрилась була грубим ледом; нараз потеплїло і став падати дощ. Лїд на ріцї попукав майже до години; рівночасно надплила велика вода і крига несена водою сперла ся коло руштованя, котре через дві години ставило опір. Аж по північи назбирала ся така маса криги, що змела нараз цїлу сотку стовпів, підпираючу верхну часть мосту, котрий впав в ріку. Лоскіт був так страшенний, що спершу здавало ся, мов би то настало землетрясенє. Пукаючі сталеві части терли ся об себе з такою силою, що аж искри з них сипали ся і осьвітлювали нічну пітьму. Шкода спричинена катастрофою єсть дуже значна. Позаяк цїлий міст коштував 2,500.000 корон, то шкода доходить до мілїона.

Телеґрами.

Відень 23 лютого. В австрийскій делеґациї промавляв дел. Делюґан (Італїянець) зазначаючи, що розважна внутрішна полїтика, виконувана справедливо і совістно супротив всїх народних меншостий єсть сильною підпорою заграничної полїтики. Длятого бесїдник звертає увагу міністра, щоби італїяньску меншість в Тироли трактовано на рівнї з иншими.

Льондон 23 лютого. На вчерашнім засїданю палати льордів Лендсдовн заявив, що небавком предложить внесенє о зміну складу палати льордів.

Петербург 23 лютого. Дума радила вчера над внесенєм поставленим 166 членами опозициї і центра о знесенє обмежень в справі осїдку Жидів. Ухвалено 208 голосами против 138 не заявляти ся анї за внесенєм анї против него, лиш передати справу, чи таке зарядженє єсть пожадане, комісиї особистої ненарушимости з порученєм здати справу до місяця.

Берлин 23 лютого. До бюра Вольфа доносять з Кишинева: На ґуберньских зборах шляхти осуджено поступованє Пуришкевича, котрий маршалкови шляхти і послови Крупеньскому закидав нечестні вчинки. Поступованє Пуришкевича признано нечестним і постановлено на загальних зборах шляхти поставити внесенє на виключенє Пуришкевича з бесарабскої шляхти.

— **Дяківске віче** всїх дяків галицких відбуде ся в Чорткові дня 1 марта ст. ст. 1911 р. в сали „Народного Дому" о 12 год. в полудне. Просимо всїх товаришів явити ся конче, всї як один, як також просимо всїх спріяючих дяківскій справі прибути на то віче. Буде обговорена дуже важна справа. Депутация зложить звіт з повороту з Відня, а також мають бути обговорені, взглядно ухвалені важні справи. За комітет вічевий: Петро Ясинчук, Димитрій Каміньский, Константин Залїщук, Стефан Рибакоиик, Лев Кушнїр, Ізидор Рудан.

— **Подорож довкола землї,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педаґоґічного у Львові. Цїна 1 К 50 с.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Курс львівский.

Дня 22-го лютого 1911.		Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр.		684·—	691·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		460·—	470·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		557·—	563·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку		548·—	556·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов.		109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.		99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.		99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв.		94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.		96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.		96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		92·30	93·—
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні галицкі		98·20	98·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.		99·30	100·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.		92·40	93·10
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.		93·30	94·—
„ м. Львова 4% по 200 К.		92·30	93·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		98·—	108·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденьский	82·—	88·—
Угорскі черв. хреста		47·50	53·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр.		—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.		70·—	76·—
Базилїка 10 К		38·75	42·75
Йошіф 4 К		8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.		9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·37	11·49
Рубель паперовий		2·53	2·54
100 марок нїмецких		117·27	117·47
Долляр американьский		4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).